
Waterdicht

Guus Beugelink maakte ons attent op het volgende anonieme (hoog)waterdicht dat hij tegenkwam in «Het Waterschap» nr 1 van 2001:

*The poor victims of the flood
Wear boots with noses tipped in mud.
Their only shelter is the local inn,
Where they live on Gordon's gin.
At my question: "Why, o why?"
The shouted:
"Cause it's very specially dry!"*

Het maartnummer 2001 van het Zwitserse magazine »du« gaat over water en bevat naast journalistieke verhalen ook enkele gedichten, waaronder het volgende van Annemarie Zornack.

triefend

*triefend auf nassem fahrradsattel
geniesse ich den gewitterguss
von den haaren tropft es
in die augenbrauen / und von da
läuft es die nase runter
wird von der zunge bevipert
rinnt in den blusenausschnitt
fängt sich im BH
kitzelt ein bisschen sucht sich
ein flussbett und sammelt sich
im bauchnabel diesem
verschwiegenen binnensee*

De eerste spiegel van de mensheid was het water. Het volgende gedicht ademt iets van de primitieve klanken die we ons bij dat ultieme moment kunnen voorstellen. Het komt uit de bundel «Vleugeljaren» van Querulijn Xaverius Markies de Canteclaer van Barneveldt, bezorgd door Marten Toonder.

KNAR DE GAKKER

*Dit is de tijd van Knar, de Gakker,
die onbesnaarde, rauwe klant,
die met een botte bollenknakker
koerst door kleffend klonterland.*

*In de vale gloor der deemster
kwakt zijn stamp de drasse beemster –
en de droesem van het water
drupt hem klam langs brauw en tater.*

*Er is geen einder aan de kimmen,
de kwabbelnevels hangen laag.
Ze wielen grillig in het klimmen
naar de verte, grijs en vaag.*

*En de holle hijg van dasem
blaast wat slierten witte wasem
door zijn pruttelend gesakker:
Hoor, daar gaat hij; Knar de Gakker.*

MvdV